

Tidskriften

BÅGSKYTTELIV

Årgång: 51 Nr 8 1998

Tjeckien Grand Prix
Sensationell debut av
Petra Eriksson!

3D-SM i
Eskilstuna

NO & NM
Guld & Silver

Månadens reportage
Junior-VM
Lagsilver i HC

Tavel-SM i Skövde
"Nya" namn till seger!

Officiellt organ för
BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

Junior-VM i Sunne

Inledning

Fristilslaget kunde inte rubba Korea utan slutade till sist på en 16 plats.

Påhittigheten bland publiken var det inget fel på.

Usch! Såg du vart den tog?
Koreanska fristils ettan och tvåan tittar spämt.

Hungrigt värre bland personalen.

SERVICETÄLTET

På tävlingsområdet har Easton ett servicetält för akuta reparationer. Där finns Göran Bjerendal som är Eastons representant i Sverige, Don Rabska och Frank Gerard. Don Rabska berättar att detta är det VM som det hittills varit minst att göra på.

- Mest har det rört sig om trasiga pilhyllor eller att någon behövt byta nockar för att motståndaren haft samma, säger Don.

Jag frågar om ländernas material och det verkar vara i mycket gott skick även om en del förstas är gammalt. vi pratar lite om material, hur olika det kan vara men också att väldigt mycket fungerar.

Göran berättar om en kvinnlig skytt från Estland som vid VM-72 där undre lemman gick av. Det fanns inget annat att göra än att tejpa ihop den. Hon varvarde tejp och epoxy. Det gjorde ju förstas att all kraft togs från den övre lemman medan den under nästa blev helt stelt.

Hon sköt drygt 1240p! Jag kommer ihåg att Ann-Lisa Berglund, som då sköt omkring 1220p, lånade henne sin båge och Estniskan blev överlycklig, berättar Göran.

Gullimar och Robert funderar.

Korea kom-såg-och segrade! Lite så blev det med hela 3 guld, 3 silver och 1 brons.

Frankrikes compound-damer slog USA och vann!

Finspång mot Finspång
Sverige mot Sverige
men det va'...
Thailand mot Sverige

Gullimar Åkerlund

USA vann också!

Foto: Thomas Lindgren

Det är kanske inte så ofta som en arrangör får beröm offentligt, här följer dock ett undantag. Det är ett öppet brev från lagkaptenen i det Ungerska landslaget som får inleda detta reportage från ett mycket lyckat arrangemang.

Open Letter
(Originally intended as Speech)

There are things in life which are difficult to express with words.

These are the really important things.

These things are called Feelings.

Let me explain:

Several years ago I went to see a film (a cartoon) with the children to a cinema.

As we came out, my daughter (5 years old at the time) asked: 'Daddy, is it over?'

To which I answered: 'Yes honey it's over, we're going home.'

At that point she suddenly broke into tears and said: 'Please let's go back and do something that it would never end!'

Even though I am a grown-up now, that's how I feel now, at the end of this magnificent Championship:

'Please dear FITA let's go back, and do something so that it would never end!'

Tack för besväret.

Darnay László Team Captain Hungary
26.07.1998.

Foto: Thomas Lindgren

JUNIOR VÄRLDSMÄSTERSKAPEN I SUNNE

Text: Gullimar Åkerlund

Jag delar upp mina rader i två delar;
Arrangemanget och Svenska lagets insats.

ARRANGEMANGET

Jag har deltagit på alla JVM utom den i USA, 1996. Utifrån denna erfarenhet så måste jag kunna säga att; - Bästa JVM någonsin! Detta arrangemang i Sunne hade fördelar som alla arrangörer eftersöker.

* Närheten till allt, tävlingsbana/hotell/träning m.m.

* God standard på tävlingsbanan, lika villkor för hela skjutlinjen.

* God standard på förläggning.

forts. på nästa sida...

LANDSLAGETS COACHING

Låt oss ta en titt på hur det Svenska landslaget arbetar med coachingen av sina aktiva.

Håkan Rönndahl berättar: - vi kan max ha 4 ledare. vi har delat dem lika mellan compound och fristil.

Runt omkring har vi förstås ett antal ledare som har en mer allt-i-allo uppgift med mat, fika, vatten osv. Där har vi Christian Josefsson och Stefan Andersson som en del skyttar känner från sina landsdelsgrupper. Robert Lindgren, Umeå, har tex hand om mat och dryck.

- Vår uppgift som ledare är främst att stötta våra skyttar på bästa sätt. Vår uppgift är att hålla skyttarna vid det humör som de presterar bäst vid, ge trygghet och service.

Om någon skytt presterar under sin förmåga eller tappar koncentrationen då måste vi få tillbaka skytten på rätt spår igen, avslutar Håkan vår diskussion i pausen mellan 50 och 30 metern.

Som alla tävlingar av mästerskapskaraktär så drar det alltid ut på tiden. Kvällarna blir sena och tiden knapp för att umgås mellan ländernas skyttar. Nu bodde nästan alla länders skyttar på samma hotell så det fanns ändå utrymme för detta vilket var glädjande och uppskattat.

Tävlingarna genomfördes på ett mycket bra sätt. Att arrangören hade otur att få regn under nätterna vilket medförde att skjutljusen hade svårt att bestämma sig vilka lampor som skulle vara tända gjorde inte så mycket. Skyttarna är vana att skjuta utan nedräkning så det gick mycket bra även med vanliga ljus när dessa användes. Att det skulle blivit ännu mer spännande i lagfinalerna om man haft skjutljus som klarat 1 pil för varje lag i taget är helt klart men den saken kanske går att bygga till på befintligt skjutljus inför framtiden.

Värmlands fördel att inneha en intrimmad arrangörsstab tillhör dom stora fördelarna. Att ha erfarenhet av stora arrangemang tidigare göra att man har tävlingen uppdelade i olika arbetsområden. De som har hand om försäljning, transporter, skjutning, sekretariat m.m. Utöver den egna staben var det imponerande att se bågskyttar som kom från stora delar av vårt land för att hjälpa till med arrangemanget som protokoll- förare eller dylikt. Jag talade med många ledare under banketten, bl.a. Italien, Turkiet, USA, Belgien, Norge, Danmark och Englands förbundskaptener och alla var rörande ense om att det varit ett topparrangemang.

Nackdelar då fanns det inga? Det är ofrånkomligt att det finns små saker som inte var bra, helt klart. Maten var tyvärr inte riktigt anpassad för utländska gäster och framför allt inte för unga skyttar. Många av skyttarna hade svårt att äta potatisen med all rätt. Korea hade egen mathållning i Accastation, tur kanske att inte fler länder krävde samma fördel. Banketten kanske inte heller var anpassade för ett JVM. Jag tror att cirka 60% av potatiskakan som var till köttet blev kvar. Varför inte buffé med bl.a. strips och hamburgare, något som alla unga skyttar äter och tycker är gott....

Dock är omdömet: BÄSTA JUNIOVÄRLDSMÄSTERSKAPET.

forts. på nästa sida...

SILVERMEDALJ FÖR COMPOUNDLAGET.

Medalj till Sverige även denna år. Min förhoppning att kunna ta 2 medaljer på detta JVM uppfyllades tyvärr inte. Skörden blev en silvermedalj, två 4:e platser och en 5:e plats. Marginalerna i ett mästerskap är inte stora och jag påstår att det i detta mästerskap ofta var stolpe ut för oss. Dock var det endast 10 länder av totalt 40 som lyckades ta någon medalj. Att vara en av dessa tio måste man vara nöjd med.

Comoundlaget med Anders Malm, Erik Lindström och Christian Nilsson var de som tog medalj. Detta genom att först slå Danmark ganska enkelt efter en trevande första-serie. Därefter vinst mot Canada, där en av Canadaskyttarna sköt en bom, med god marginal.

För att i finalen förlora mot USA med 1 poäng. I förstaserien sköt vi endast 75 poäng mot USA:s 85 p. Att därefter skjuta kanonbra och få USA skyttarna i dallring inför slutpilarna räckte tyvärr inte.

När sista USA-skytten skulle skjuta sin sista pil var förutsättningarna att om han sköt en 8:a skulle de bli sarskjutning. Att så se att pilen tar cirka 1 mm in i nian kändes hårt.

Dock var vi nöjda efteråt att kunna visa att även vi kan skjuta mycket bra, men ändå så liten marginal.

Uppvärmning för compoundtjejerna där Kajsa Bogstedt, Anna Sundberg och Linda Ekeflo ingick.

Damernas compoundlag upplevde nästa samma sak som herrarna. I semifinalen mot USA kom laget under med många poäng i starten ett underläge som man inte kunde hämta igen. Dock så vinner man andra och tredje ronden men totalt får vi stryk med endast några futtiga poäng.

Samma sak gäller därefter bronsfinalen. Underläge i starten, vinst i serie 2 och 3 men totalförlust med några enda poäng. Det var bittert för damerna att förlora på detta sätt, då man verkligen var tända och helt inställda på att kämpa om guldmedaljen.

Att vi kommer efter i starten i varje lagmatch är oroande. Detta måste vi se över inför kommande år och försöka hitta vad som gör detta. Vi som var ledare under detta mästerskap får slå våra kloka huvuden ihop tillsammans med seniorförbundskaptenen och försöka hitta en lösning.

Efter de Amerikanska lagframgångarna får jag några ord med deras lagkapten, Robert Romero.

- Nämn 3 saker som gör Amerikanskt bågskytte ?

- Först säger Robert, och höjer ett finger i luften, är det viktigt med stöd från föräldrarna.

- Sedan så måste skyttarna ha viljan att verkligen bli bäst.

- Och för det tredje så är det bra coaching.

Då måste jag förstås fråga vad det är med den Amerikanska coachingen som är så bra (det är ju alldeles uppenbart att ni gör något rätt.

- Alla tränar på samma sätt, säger Robert och förklarar, som jag förstår det, att man nu har samma utbildning i 9 steg över hela landet.

forts. på nästa sida...

- Även om alla får samma utbildning så måste alla tränare och coacher hitta sin egen personliga stil, coachen måste känna igen varje behov hos skyttarna.
- Vad är typiskt för skyttarna i det Amerikanska laget? Det finns inget gemensamt drag eftersom alla är olika individer och beter sig olika. Kanske att de alla älskar bågskytte, säger Robert och försvinner iväg till matlådan vi gått och letat efter under intervjun.

Individuellt var det Kajsa Bogstedt som lika som under JEM i fjol blev bästa Svenska skytt.

Kajsa förlorade semifinalen knappt för att i bronmatchen förlora mot en mycket peppad moståndare.

Kajsa når nu senioråldern och hon har nu ett hårt år på bågskyttegymsnasiet att försöka ta steget upp till seniorlandslaget.

Jag anser att hon med ett hårt träningsår hos Håkan i Olofström där hon gör de förbättringar som behövs kan ta detta kliv, för en

mycket bra tävlingsmänniska som har förmågan att höja sig i tuffa lägen är Kajsa helt klart..

Anders Malm, som var hemmahoppet i detta JVM blev till slut 5:a. Anders sköt under dagarna hela 4 världsrekord själv och ytterligare 1 världsrekord med compoundlaget.

Detta gör att Anders måste vara kanonnöjd med sin insats. Dock vet jag att han siktar på att ta guld på detta mästerskap, jag vet att han siktar och förberett sig i ett år för detta. Även nu var det mycket små marginaler som avgjorde det hela. I matchen som Anders förlorade, detta med minsta marginalen av 1 poäng hände det igen. I sista serien hade Anders skjutit, 10-9 och när han skjuter sin sista pil tittar jag i kikaren och till min förfäran ser jag pilen träffanocken på 9:an och styra ut i 8:an.

Pilen tar i nockgapet ochnocken öppnar sig till cirka 1 cm storlek. Om pilen tagit en 1/2-millimeter längre åt höger kan styrningen varit åt andra hållet och då kanske tagit i 10:an. Små marginaler eller hur.

Anders har i två år kvar som junior och därför tillfälle att vinna juniortitlar ännu. Dock får Anders chansen att skjuta i seniorlandslaget redan i år. Anders skall till senior-EM i Frankrike i mitten på augusti. Lycka till där Anders.

Till Slut vill jag tacka alla skyttar som deltog i det svenska laget under detta JVM och som gjorde sitt allra bästa. Det var många trevliga dagar som vi hade i Sunne och jag hoppas att Ni tänker på dessa dagar med glädje inför framtiden i era träningslokaler. Många av skyttarna går nu över till att kämpa i seniorleden men Ni som fortsätter som juniorer kan jag informera om att JEM nästa år går i England och JVM år 2000 blir i Frankrike så det finns roliga mästerskap att se fram emot även framöver. Träna på!

Även tack till de tränare som hjälpte mig i Sunne med Håkan Rönndahl i spetsen. Jag hoppas att Ni inför Ert förutsatta kämpande i träningslokalerna kan blicka tillbaka på dessa trevliga tävlingsdagar i Sunne.

Totalt delades 24 medaljer ut under detta JVM

Land	Guld	Silver	Brons
Korea	3	3	1
USA	3	1	2
Kina	1	0	1
Frankrike	1	0	0
Slovenien	0	2	1
Sverige	0	1	0
Italien	0	1	0
Canada	0	0	1
Taiwan	0	0	1
Ukraina	0	0	1
Australien	0	0	0
Tyskland	0	0	0
Turkiet	0	0	0
England	0	0	0
Ryssland	0	0	0
Vitryssland	0	0	0
Mexiko	0	0	0
Brasilien	0	0	0
Spanien	0	0	0
Tjeckien	0	0	0
Belgien	0	0	0
Finland	0	0	0
Danmark	0	0	0
Norge	0	0	0

Utöver detta ytterligare 16 länder som blev utan medaljer.

